

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I.**, **B.**, **X.**, proti žalovanému: **J.**, **V.**, **X.**, správca konkurznej podstaty úpadcu: **X.**, **N.**, **X.**, IČO: **X.**, o žiadosti **C.** na zaplatenie úhrady nákladov vo výške 744,- Sk, na odvolanie **C.**, **U.**, **X.**, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Cbi 126/06-79 zo dňa 23. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Cbi 126/06-79 zo dňa 23. apríla 2008
z r u š u j e a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6 Cbi 126/06-79 zo dňa 23. 04. 2008 rozhodol tak, že **C.**, so sídlom **U.** nepriznal náhradu nákladov vo výške 744,- Sk za poskytnuté informačné služby. Uviedol, že podľa § 125 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len **O. s. p.**) požiadal súd **C.** o oznámenie, či je žalobca vlastníkom cenných papierov – akcií **X.**, so sídlom **N.**, **X.**, IČO: **X.**. Písomným podaním zo dňa 14. 03. 2007 **C.** doručil krajskému súdu výpis z evidencie údajov z účtu majiteľa cenných papierov a za poskytnuté služby v zmysle § 110 ods. 1 Zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov vystavil faktúru číslo: 2007030891 s fakturovanou sumou 744,- Sk v zmysle cenníka **CD**. Účtovanie služieb v zmysle cenníka poskytovateľa informácie prislúcha voči jeho klientom, ktorý vzťah je založený na vzťahu súkromnoprávnom. Vzťah súdu ako orgánu štátu rozhodujúceho v súdnom konaní k poskytovateľovi informácie je vzťahom verejnoprávnym. Nejde teda o obchodný vzťah. Súd nie je zákazníkom – klientom a má právo požadovať oznámenie skutočnosti podľa § 128 **O. s. p.** Za poskytnutie informácií však poskytovateľovi informácie prislúcha náhrada

vecných nákladov, za ktoré treba považovať jeho vecné výdavky. K preukázaniu výšky vecných nákladov zo strany poskytovateľa informácií nedošlo ani na základe výzvy súdu z 19. 03. 2008. Vzhľadom na uvedené, súd v zmysle § 128 O. s. p. C. náhradu uplatnených nákladov nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu sa C. (ďalej len odvolateľ) odvolal a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, aby priznal centrálnemu depozitáru náhradu za poskytnuté služby, alebo aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie. Uviedol, že informáciu – službu poskytol v súlade so všeobecne záväzným právnym predpisom, konkrétne Zákonom č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to podľa ust. § 110 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 4 tohto ustanovenia. V zmysle uvedeného ustanovenia, je centrálny depozitár povinný podať informáciu o utajovaných skutočnostiach podľa § 110 ods. 1 súdu na účely občianskeho súdneho konania. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia, za podanie správy podľa ods. 1 písm. a/ patrí centrálnemu depozitárovi alebo členovi úhrada nákladov. Cena za poskytnutú službu bola fakturovaná v zmysle platného cenníka odvolateľa. Je pritom presvedčený, že jeho žiadosť na úhradu poskytnutej služby vychádza z platného a účinného zákona, ktorým je už uvedený zákon č. 566/2001 Z. z., a ktorý má rovnakú právnu silu ako O. s. p. Navyše je toho názoru, že ust. § 128 O. s. p. vymedzuje povinnosť poskytnúť skutočnosti súdom, ktoré majú význam pre ich konanie, avšak rovnako za úhradu vecných nákladov v zmysle § 128 O. s. p. Odvolateľ vychádzal pri stanovovaní fakturovanej sumy z ročných nákladov, ktoré sú kalkulované ako priame osobné náklady zamestnancov príslušného organizačného útvaru, ktorý vykonáva poskytovanie informačných služieb, ako aj pomernej časti fixných priamych nákladov na výkon služieb centrálného depozitára v pomere, v akom je počet služieb vykonaných zamestnancami uvedeného organizačného útvaru ku všetkým službám, ktoré za rok poskytne centrálny depozitár. Pomerná časť služieb príslušného organizačného útvaru centrálného depozitára na všetkých službách centrálného depozitára predstavuje 66 %. V roku 2006 bolo vykonaných 112 316 služieb príslušným organizačným útvarom centrálného depozitára. Ročné náklady predstavujú sumu 22,74 mil. Sk v nasledovnom zložení: - osobné náklady v objeme 5,77 mil. Sk, - pomerná časť fixných nákladov v súvislosti s vykonanými službami 16,97 mil. Sk. Z uvádzaných skutočností vyplývajú jednotkové náklady na poskytnutie jednej služby, ktoré predstavujú 202,46 Sk. Z tohto vyplýva, že suma

200,- Sk (bez DPH) za informačnú službu v plnej miere odráža, vecné náklady centrálného depozitára požadované za poskytnutie príslušnej informačnej služby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ O. s. p. bez nariadenia pojednávania a v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 128 O. s. p., je každý povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu, za náhradu vecných nákladov.

Zo súdneho spisu vyplýva, že odvolateľ v zmysle ust. § 128 O. s. p. oznámil súdu požadované skutočnosti. Za ich poskytnutie si vyúčtoval sumu 744,- Sk, ako odplatu za poskytnutú informačnú službu v zmysle cenníka služieb. Krajský súd napadnutým uznesením odvolateľovi požadovanú náhradu za poskytnuté informačné služby nepriznal z dôvodu, že k preukázaniu výšky vecných nákladov zo strany poskytovateľa nedošlo ani na základe výzvy súdu.

Proti tomuto uzneseniu odvolateľ namieta, že poskytol súdu informáciu – službu podľa § 110 ods. 1 písm. a/ v spojení s odsekom 4 Zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách, cenu za poskytnutú službu fakturoval v zmysle platného Cenníka C., a má preto právo na náhradu vecných nákladov v zmysle § 128 O. s. p.

Ako vyplýva z už uvedeného § 128 O. s. p., za oznámenie súdom požadovaných skutočností prislúcha poskytovateľovi náhrada vecných nákladov. Toto ustanovenie § 128 O. s. p. pritom korešponduje aj s ust. § 110 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z., v zmysle ktorého patrí centrálnemu depozitárovi za podanie správy úhrada nákladov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že za náklady v uvedenom zmysle nemožno považovať cenu za poskytnutú službu tak, ako ju účtuje odvolateľ v zmysle svojho cenníka. Predovšetkým je potrebné uviesť, že účtovanie služieb, v zmysle cenníka odvolateľa, prislúcha odvolateľovi vo vzťahu k jeho klientom, ktorý má súkromnoprávnu povahu. Vzťah súdu a poskytovateľa informácií, v našom prípade odvolateľa, je vzťahom verejnoprávnym.

Podľa § 128 O. s. p., je každý povinný poskytnúť požadované skutočnosti. Teda v tomto prípade nejde o obchodnoprávny, resp. iný súkromnoprávny vzťah súdu a poskytovateľa príslušných skutočností. Súd tu nie je v postavení zákazníka alebo klienta

vo vzťahu k poskytovateľovi príslušných skutočností. Súd má dokonca právo poskytnutie požadovanej skutočnosti i vynucovať príslušnými sankciami. Za poskytnutie požadovanej skutočnosti súdu však poskytovateľovi prislúcha náhrada vecných nákladov, za ktoré treba považovať aj jeho vecné výdavky. Za takéto náklady je potrebné považovať napríklad poštovné, ktoré bolo vyúčtované a nebolo priznané, ako aj iné náklady, súvisiace s alikvotnou náhradou mzdy pracovníka, ktorý informáciu spracováva, náklady kancelárskej techniky a pod.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa nepriznal odvolateľovi žiadnu náhradu bez toho, aby dostatočne skúmal jeho právo na náhradu vecných nákladov, vychádza jeho rozhodnutie z nesprávneho právneho posúdenia veci, pre ktoré nevykonal potrebné dôkazy. Napriek tomu, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uložil súdu prvého stupňa zistiť výšku vecných nákladov, ktoré odvolateľovi vznikli v súvislosti s poskytnutím príslušných informácií, ktoré súd prvého stupňa od odvolateľa požadoval, prvostupňový súd sa intenciami odvolacieho súdu dostatočne neriadil. Vo svojom rozhodnutí iba konštatoval, že k preukázaniu výšky vecných nákladov zo strany odvolateľa, napriek výzve súdu, nedošlo. Je nesporné, že za poskytnutie informácií má odvolateľ v zmysle § 128 O. s. p., ako aj ust. § 110 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z., nepochybne nárok. Bude preto potrebné preveriť, pokiaľ by zisťovanie výšky vecných nákladov spôsobovalo neúmerné ťažkosti, či by cena fakturovaná odvolateľom za poskytnutie informácií približne mohla zodpovedať výške skutočných vecných nákladov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a podľa odseku 3 tohto ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 226 O. s. p., je pre krajský súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 28. augusta 2008

**JUDr. Margita Fridová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Silvia Važanová